

R-E-M-É-N-Y

SZERKESZTI: DR. MOLNÁR ERNŐ

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV.
MAGYAR UCCA 3. TELEFON: AUTOMATA 850-13.,
ELŐFIZETÉSI DÍJ EGÉSZ ÉVRE 8 PENGŐ

XVI. ÉVFOLYAM. 4. SZÁM. 1930. ÁPRILIS HÓ.

CSERKÉSZET.

TE CSAK TUDOD,

hogyan áll a cserkészzet ügye a Szentföldön?

— A kérdés helyes és időszerű. Nem csak azért, mert nemrég jártak nálunk „Izrael földjének” küldöttei, hanem azért is, mert tavaszi nagy ünnepünkön gondolatunk önkéntelenül is arra felé szállnak. De hát mi az, ami téged különösen érdekelt?

— Miért hallani olyan keveset a palesztinai zsidó cserkészekről?

— Ennek érdekes oka van. A sómerek ugyanis sokban eltértek a cserkészzet nemzetközileg ismert formáitól és nem tartják azokat fontosnak. Így érthető hogy Palesztinában inkább a keresztény és muzulmán csapatok tűnnek fel. Különösen a katolikusok, éppugy mint Szíriában.

— A Libanon vidékén.

— Földrajzi tudásod megható, öregem! Ugy van, az úgynevezett libanoni köztársaság és Szíria többi része ma francia fennhatóság alatt áll. Röviden Levant-nak nevezik ezt az egész vidéket. Nemrég számos francia katolikus cserkészvezetőt, akik katonai szolgálataikat teljesítik, odahelyezték át. Ezek Beurouth, Baalbek, Homs és Aleppo városokban cserkészcsapatokat alapítottak vagy vettek át. Jórészt arab fiukból állnak ezek a csapatok. Legjobb tevékenységük a sívataiban való sepeklés. A nomádok közt gyógyszert és ruhaneműt osztanak ki.

— Mindenestre szép ez ajótékony misszió.

— A párisi cserkészek másképp csinálják. Az egyik hajnalon például szerkocsikkal megjelentek a híres nagycarnokokban. Feltűnő megjelenésük a leírhatatlanul nőiesző tömegben azt jelentette, hogy kocsiikat élelmiszerekkel akarták telepakolni. Az árusok szívéhez szóltak és eredménnyel jártak, mert mire ébredezni kezdett a párisi ucca, a teie kocsiikat már a nyomorultanuk felé húzták, ahol mindent kiosztottak.

— Eredeti ötlet. Szinte amerikai ízü!

— No, mondok neked amerikaiabb cserkészötletet. A nagy cserkészlap összeállított Amerika leghíresebb futball stariaiból egy cserkészcsapatot, hét más alapos összeállításból kiválogatva. Kiderült, hogy a napuszerű tizenegyesnek, amely még sohasem játszott együtt, minden tagja cserkész volt. Ez nem is olyan meglepő Amerikában, ahol a mozgalom most lett husz éves és legalább négy millió fű volt cserkész. Az Oxfordba küldött ösztöndíjas diákok közül csaknem mindegyik közülük került ki: öt közül négy.

— Érdekes, hogy mindenütt ott vannak az amerikai cserkészek.

— Ó, hogyan, különösen, ahol bátorság is kell. Hallgasd csak meg: Walter Fichter a neve annak a 13 éves kis cserkésznek, aki egy kisiut mentett meg a biztos haláltól. A kisiu keskeny vasuti hidon mászkált, amikor robusza közeledett a vonat. A gyerek ijedten kezdett szaladni a sineken, de a hosszú hid végél nem érhette el. Ekkor rohant eléje Walter, elkapta és mivel kettőjüknek nem volt helye, maga hasravágódott és a kisiut függve tartotta a hid gerendáján, míg a vonat elhobogott felettük.

— Látod, ez is Amerika! . . . No, de vannak nálunk is jó cserkészek és ami a fő, itt a tavasz!

JOE

של פסח

HUSVÉTI ÁRUT

ez évben ismét készült az ismert kitünő
minőségben, szigorúan rituális előírás szerint

Schreiber Simon,

az egri főtit. főrabbi ur felügyelete alatt a

FRANCK HENRIK FIAI R. T.

Iroda: Budapest, I., Budafoki-út 64. szám.

Levél cím: Budapest 113. Fostafiók 5. • Telefon LA. 10-45, 12-19.

A Remény olcsó, szép, zsidótárgyu vizsgai jutalomkönyvei ! ! Egy-egy könyv ára 50 fillér !

1. MENDELSSOHN ÉS II. FRIGYES. Mondák és legendák a zsidó történelemből.
2. Sass Irén : MIRJÁM. Zsidó ifjusági elbeszélések.
3. ARANYHEGYEK KINCSE. — ZUZMÓK. Két bájos ifj. kisregény.
4. Mészáros Zsigmond : BÉLA. Zsidó ifjusági regény.
5. TALMUDI TÖRTÉNETEK.
6. ESZTER (drámai jelenetek).
7. ZSIDÓ LANT. Ifjusági szavalókönyv.
8. MÓZES LEGENDÁI.
9. Cholnoky László : A WEISZ. A tragikusan elhunyt nagy író zsidótárgyú, bájoshumorú ifjusági regénye.

80 filléres könyvek (kötve) :

1. Dr. Bán Margit : ZENGŐ HÁRFÁ. Zsidó ifjusági szavalókönyv.
2. Ujvári Péter : A CÉDRUSFA DALIÁJA. Ifjusági regény Jeruzsálem pusztulása korából.

Egypengős könyvek :

1. Sass Irén : KOL NIDRE. Zsidó ifjusági regény.
2. Lehmann : DAVID CSILLAGA. Zsidó ifjusági regény.

3 pengős könyvek (aranyozott egészvászon kötésben) :

1. BAR KOCHBA. A zsidó ifjuság könyve.
 2. BAR KOCHBA. Új sorozat. — 3. BAR KOCHBA. Újabb sorozat.
- Legalább 20 P értékű könyvrendelésnél 20% engedmény.**

Jó munkát !

— Egy és más a „Kiss József“ cserkészcsapat történetéből és életéről —

A 252. sz. Kiss József cserkészcsapat 1922-ben alakult. A csapat alapítója, megszervezője és mai napig is parancsnoka : Billes Ármin tanár. Ez volt az első zsidó csapat, melyet 1923-ban a Magyar Cserkész Szövetség igazolt. Az alig 30 fiuból álló csapat jelenleg 120 cserkészt számlál, köztük igen sok olyan fiu van, akik a csapat alapításában résztvettek és ma vezetői, tisztjei a csapatnak. Most 3 rajból áll a csapat, 12 örse van és 60 tagu levante-csoportja. A csapat zömét a pesti izr. hitk. polgári fiuiskola IV. osztályát végzett növendékei képezik. Kisebbsége pedig polgáriiskolánk jelenlegi tanulói. A csapat nevét Kiss József költőtől kapta, akinek családja mély érdeklődéssel viseltetik a csapat iránt. Évről-évre a költő sírjához jár a csapat, hogy halála évfordulóján kegyelettel emlékezzék meg a nagy férfiuról.

8 év után teljesen kiforrott, teljesen megalapozott terv alapján végezzük évről-évre a cserkész munkát, amely elméleti és gyakorlati részre oszlik. Az elméleti részt főleg az őszi és téli, — a gyakorlati, kirándulásokkal kapcsolatos munkát pedig a tavaszi és nyári hónapokban végezzük.

Nagy súlyt fektetünk a hivatalosan előirt cserkész munkán kívül a zsidó valláserkölcsei életre, a zsidóság történetére, mert ez az alapja mindennek.

Gyakran tartunk előadásokat a vallástan, nyelvtudomány, földrajz, természettudomány köréből, hogy a fiuk kellő továbbképzésben részesüljenek; ezeket az előadásokat szívesen látogatják a fiuk, főleg a gyakorlati pályán működő cserkészek.

Foglalkozás szempontjából érdemes megemlíteni, hogy a polgáriiskolai tanulókon kívül sok a kereskedelmi érettségit tett cserkész, de van már iparos és kereskedősegéd, sőt az ipar és kereskedelem különféle ágaiban dolgozó tanonc cserkészek. Ennek áldásos eredménye meg is látszik nemcsak a csapatotthon falait díszítő munkálatokon, hanem abban a szívélyes és igazi baráti viszonyban, amely az évek óta együtt lévő fiukban kifejlődött. — Legközelebb egyet-mást a csapat életéből.

*Billes Ármin tanár,
a csapat parancsnoka.*

Isten veled, kedves iskola . . .

— Ifjusági rezény. —

Írta: SASS IRÉN.

I.

Klein Jani, nemcsak a negyedik Á-nak, de az egész gimnáziumnak büszkesége volt. Okos, szorgalmas, törekvő és szerény fiú volt, akit tanárai sokra tartottak és akinek mindenki a legnagyobb jövőt jósolta. A legnagyobb meglepetéssel hallották tehát a tanárok és növendékek egyaránt, hogy Klein Jani egyszerre, hirtelen kimarad az intézetből, de más iskolába sem iratkozik át. Sokat találgatták annak idején ennek okát a fiúk, de bizonyosat senki sem tudott mondani. Voltak, akik olyasmit rebesgettek, hogy Jani szülei, — kiknek eddig egy kis szénüzletük volt valahol kint Angyalföldön, — hirtelen nagy vagyont örököltek s Jani ettől fogva valami híres és drága külföldi intézet növendéke lesz. Ezen a híresztelésen a gazdag Friss Tibor nevetett a legjobban.

— Micsoda? — szokta mondani, — Azok az éhenkórászok örököltek? Szépen örököltek, hiszen az én papám nagykereskedésének egyik kis lerakata

az övök és csak éppen a múlt héten járt apámnál a Klein mamája, hogy sirva kunyoráljon apámnál halasztásért, mert nem tudtak fizetni! Apa meg is mondta nekik, hogy ha továbbra is olyan kis forgalmat csinál a lerakat, mint eddig, akkor elveszi tőlük és másnak adja, aki ügyesebb és jobban fel lendíti a boltot. Nem is tudom, honnan jutott eszetekbe az a bolondgomba, hogy Kleinék örökölték?

Friss Tibor szavai egyelőre elhallgattatták az osztály mende-mondáit. De nem sokáig, mert a legjobb tanuló hirtelen eltűnése mégis csak nagyon foglalkoztatta a fiukat. Egy napon Vadász Lajos jött a következő dologgal:

— Tudom hol van Klein Jani! Hollywoodban! Olvastam egy újságban, hogy egy kis magyar fiu kiszökött Hollywoodba s ott annyira megtetszett az egyik filmgyárosnak a bátor gyerek, hogy rögtön szerződtette Jackie Coogan szerepeire. Óriási fizetése van és autója is van a Kleinnek Hollywoodban. Ha nem hiszitek, itt van az újság, még a fényképe is itt van . . .

Mint a méhraj úgy csapott le az osztály a kiszakított képes újság egyik gyűrött oldalára, ami Vadász lobogtatott a kezében. Figyelmesen, mohón, habzsolva olvasták s aztán Kalmár Zsiga felkiáltott:

— Óh te ostoba! Hát nem tudsz olvasni! Ez nem megtörtént dolog, hanem egy új amerikai filmnek a meséje! Ide van írva a végére, hogy jövő héten bemutatják az összes pesti mozik... Hahaha! Te ostoba, hiszen ez a fénykép nem is hasonlít a

Kleinre, ez egy sokkal szebb fiu . . . hahaha . . .

Szinte gurult az egész osztály ezen a felsülésen. Friss Tibor meg is jegyezte :

— Én nem tudom, mért tétéleztek fel annyi jót a Kleinről, hiszen az egy egészen közönséges koldusfajzat volt . . . Azért mert magolni tudott és stréberkedett . . .

— Hohó . . . — csattant fel az egész osztály. — Te irigységből beszélsz . . . Azért mert téged mindig szidnak a tanárok, őt meg mindig dicsérték . . . Stob tanár ur is mindig mondta, hogy a Klein egy matematikai lángész . . .

— Mondd már ! — biggyesztette el a száját Friss. — Lehet olyan lángész, amilyen akar, engem nem szidhatnak a tanárok, azért ha leérettségiztem, mégis én leszek a papám vállalatánál cégjegyző s ő csak egy senki marad . . . Legfeljebb megtarthatja majd a lerakatot, ha a papám meg én kegyesen megengedjük . . .

A dölyfös Friss Tibor szavaira elnémultak a fiuk, pedig mindenki érezte, hogy milyen csunya, amit mond. De nem akartak vitatkozni vele. Csak a legvéznább gyerek, Sauer Imre, aki rabbinak készült, jegyezte meg szeliden :

— Szégyeld magad, Friss, mert olyasmivel dicsekszel, ami nem a te tehetségedből sajátod. Isten adta nektek a vagyont . . .

— Haha . . . — gunyolódott Friss — jó vicc ! Hát, mért nem adott Isten nekik is ? !

— . . . És Isten el is veheti tőletek . . . — fejezte

be Sauer.

— Attól te ne félj! . . . Az nem tartozik rád . . .
— vágta vissza Friss.

Szóval, mint a fentiekből is látszik, a fiukat rettenetesen érdekelte, hogy mi történt Klein Janival. De bizonyosat senki sem tudott, mert Klein egyik fiuval sem tartott közelebbi barátságot. Egyrészt nagyon messze lakott — Angyalföldön, — másrészt, pedig olyan komoly fiu volt, hogy társai szórakozásában úgy sem vett volna részt s így a többiek nem is nagyon akarták, hogy iskola után is találkozzon velük . . . Mig közéjük járt, mig ott ült a helyén s minden órán külön dicséretet kapott nagyszerű feleleteiért, vagy olyan matematikai képleteket oldott meg, amilyeneket a többiek még csak nem is láttak, s amilyeneket a negyedik Á-ban nem is tanultak . . . addig nem sokat törődtek vele. Kicsit irigykedtek talán, kicsit megbámulták talán, de nem törődtek különösebben vele. Csak akkor, mikor hirtelen kimaradt, kezdett el érdekes lenni a szemükben s kezdtek el találgatni, hogy hova is tűnhetett, mit is csinálhat ?!

EZÜST diszműárú,
evőeszközök
gyári árban

Schleifer ezüstárúgyár
VII., Kazinczy-utca 14. Telefon: J. 435—28.

A kítünő minőségű

HUTTER כשר **SZARVAS SZAPPAN**

kapható minden fűszerüzletben és festékkereskedésben.

Gyártja a bpesti orth. hitk. rabbinátusának felügyelete alatt

Hutter József Szappangyár Olajipar Rt.

Bpest, VII., Erzsébet körút 6. Telefon: J. 461—91, 92, 93, 94.

II.

Mi is történt hát tulajdonképpen Janival?!

A dolog ott kezdődött, hogy egy napon azzal jött haza a Jani apja Friss nagykereskedő urtól, a Tibor papájától:

— Azt mondta a Friss ur, hogy ha tovább is ilyen rosszul megy a bolt, elveszi tőlünk a lerakatot...

— Hát mit tehetünk mi arról, hogy mindenki a másik boltba megy venni? . . . — kérdezte kétségbeesve Klein néni.

— Sajnos, én nagyon gyenge és beteg vagyok, — felelte elkeseredve Klein bácsi, — a vevők pedig azt akarják, hogy gyorsan kapják meg az árut . . . de én . . . én nem tudom már a nehéz zsákokat cipelni . . . nem tudom . . .

— Meg se próbáld . . . — felelte Klein néni — Hallottad mit mondott az orvos?! Ha megerőlteted magad, — Isten ments — az életeddel fizetsz érte . . .

— De valamit mégis tenni kell . . . hiszen csak nem hagyom elvenni a lerakatot, hogy éhezzenek...
S hiába volt minden, Klein bácsi mégis meg-

akarta keresni a családjának a mindennapi kenyeret s otthon nem szólt semmit, de azért felvette a roskatag vállára a nehéz zsákokat és felvitte a szemet a harmadik, negyedik emeletre is. Két napig birta, harmadik napon olyan rosszul lett, hogy ágyának esett és orvost kellett hívatni. A jó öreg doktor megcsóválta a fejét, mikor megvizsgálta a nagybetegét:

— Ugye, mondtam magának barátom, hogy vigyázzon magára . . . látja most kész a baj . . . Gondos ápolás, jó koszt még talpraállíthatja, de hónapokig nem szabad felkelnie az ágyból. Sőt legjobban szeretném, ha kórházba vinnék, ott egészen biztosan meggyógyítanák . . .

— De doktor úr, kérem — siránkozott szegény beteg Klein bácsi — hogy lehetne engem ápolni, mikor a családnak nincs, aki kenyeret keressen? ! Nekem fel kell kelnem, dolgoznom kell . . .

— Ha felkel, az életét kockáztatja, — felelte az orvos szigorúan. — Valamit ki kell találni . . . Kérjenek kölcsön . . . egy rokontól . . .

— Nincs nekem rokonom . . . s aki van, maga is nagyon szegény . . .

— Akkor kérjenek a gazdájától, Friss urtól . . .

— Nem fog adni! Zsugori, rosszszívű ember s ha meghallja, hogy beteg vagyok, akkor még a boltot is elveszi tőlünk . . .

— Isten ments, hogy ezt megludja! kiáltott fel Klein néni is . . .

— Pedig meg kell tudnia, hiszen a boltot úgy-

sem tudják kinyitni — felelte a doktor. — Próbálják meg a lelkére beszélni... Vagy tudják mit, majd én beszélek vele...

Boldogan hálálkodott a szegény család a jó orvosnak, aki azzal ment el, hogy ő majd elintézi a dolgot. Akármilyen kemény ember Friss úr, de jámbor zsidó ilyenkor mégis megkönyörül embertársán...

Másnap reggel Klein néni elment Friss urhoz, bejelenteni, hogy férje beteg és a doktor úr majd eljön beszélni a dologról. Friss úr felpattant:

— Mi közöm nekem ahhoz, hogy a maga ura beteg! Ha ki nem nyitják a boltot, odaadom másnak. Én nem fogok magukért pénzt veszíteni...

A rossz eredményt Klein néni meg se merte mondani a betegnek, aki egyre reménykedett. Csak Janinak sirta el este a konyhába, (hogy be ne hallatszon az apához):

— Kegyetlen, dölyfös ember ez a Friss... elutasított és megfenyegetett, hogy elveszi a boltot, ha ki nem nyitjuk és forgalmat nem csinálunk... Mi lesz velünk, fiam, mi lesz velünk?!

Jani, aki napok óta még a szokottnál is szótalannabb volt, mintha valamit forgatna a fejében, csendesen lehajolt anyja kezére és megcsókolta:

— Megsegít az Isten, csak imádkozzon anyám...

— Csak már te nagyobb lennél fiam, csak már te elvégezted volna az egyetemet, nem félnék én attól, hogy elveszik tőlünk ezt a kis, piszkos pincét, ami még a mindennapi kenyeret sem adja meg... Doktor úr lennél, majd keresnél te elég pénzt...

— Nem kell ahhoz doktornak lenni, hogy a pénzt megkeresse az ember — szólt csendesen Jani.

— De én azt akarom, hogy neked úri foglalkozásod legyen!

— Bizony én is így szeretném anyám . . . de elsősorban az a fontos, hogy a kenyeret megkeressem és apámat kórházban ápolthassam, hogy egészséges legyen . . .

— Nem, ne is beszélj ilyesmit, — pattant fel anyja, — inkább meghalnék, minthogy lássam, hogy te nem fejezheted be a tanulmányaidat . . .

Erre Jani elhallgatott. S mikor másnap eljött a doktor is és elmondta, milyen csunyán elutasította őt Friss úr, mondván:

— Kérem ne zavarjon engem ebben a dologban. Ha Kleinék nem nyitják ki a boltot, odaadom másnak.

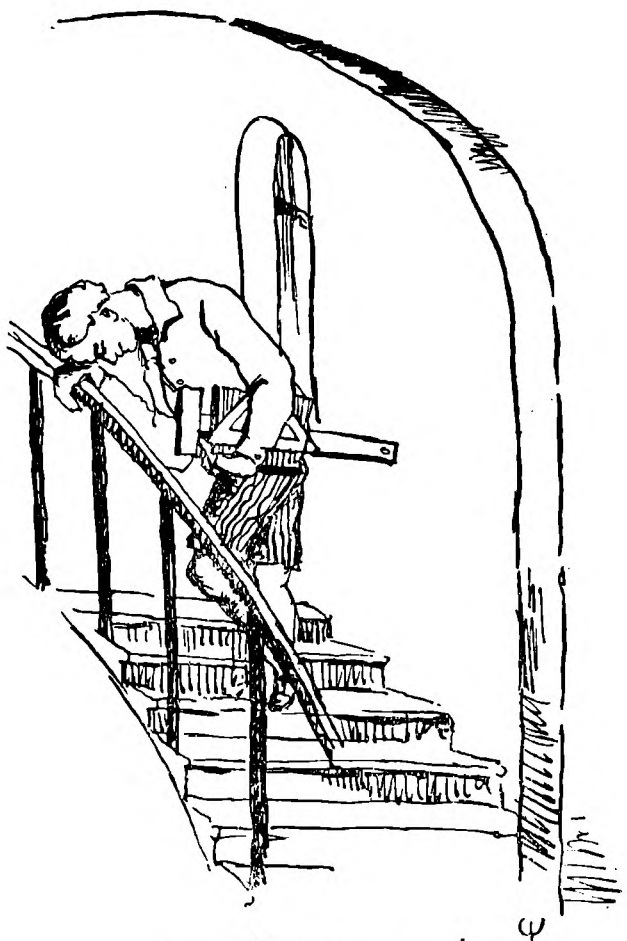
— De Friss úr, — felelte a doktor, — gondolja meg, hogy Isten milyen jó Önhöz . . .

— Lári-fári, nem Isten adja, hanem a magam erejével keresem . . .

— Úgy. Ezt mondja. Még hozzá Istentagadó is . . . Jól van Friss úr, nem beszélek többet, majd rájön még egyszer, hogy Isten nem ver bottal . . .

Ezzel a doktor ott is hagyta a szivtelen embert. Jani pedig, aki táskájával a kezében útrekészen állt az iskolába, hirtelen így szólt:

— Ne sirjon anyám s apámnak se mondjon semmit. Majd megsegít az Isten . . . Doktor úr pedig legyen szives megengedni, egy darabig elkisérem . . .

Isten veled, kedves iskola . . .

BÉLYEGGYÜJTŐK!

RITKA LEVÉLBÉLYEGEK
DARABONKENT 2 FILLÉRÉRT
NAGY VÁLASZTÉKBAN KAPHATÓK
SZÉKI JENŐ BÉLYÉGKERESKEDÉSÉBEN

BUDAPEST, VIII TAVASZMEZŐ UCCA 19

III.

Mentek egymás mellett s egyszerre megszólalt a doktor:

— Mit akartál nekem mondani, fiam?!

— Azt akartam mondani, doktor úr, hogy én kimaradok az iskolából... — felelte halkan Jani.

A doktor ijedten nézett rá:

— És mit fogsz csinálni...?

— Kenyeret fogok keresni.

— De hogyan?!

— Szenet fogok árusítani.

— El akarsz menni Friss urhoz? Hiszen szóba sem áll veled, mert gyerek vagy!

— Először is nem vagyok gyerek. Nemsokára tizenöt éves leszek. Apám ebben a korban már maga kereste meg a kenyerét. Pedig őt nem járatták gimnáziumba... Másodszor nem is megyek el Friss urhoz...

— Hanem?!...

— Most még nem mondhatom meg, doktor úr... ne tessék haragudni... még magam sem vagyok egészen tisztában vele... de érzem, hogy sikerülni fog... Pénzt fogok keresni, apámat gyógyítani fogom és minden rendben lesz... Csak arra

kérem, doktor úr, hogy anyámnak ne tessenék megmondani az igazat . . .

— Igen, a szülőid kétségbe fognak esni méltán . . . Nem, nem lehet tagadni előttük.

— Ha doktor úr akarja, akkor lehet. Tessenék azt mondani, hogy én pl. délelőtt a doktor úr rendelőjében leszek alkalmazva, mondjuk, mint laboráns . . . és azért magánúton fogok tovább tanulni. Így az sem fog feltűnni, hogy pénzt keresek . . .

— Édes fiam — mosolygott a doktor — telyan biztosra veszed, hogy pénzt fogsz keresni. Tudod te azt, milyen nehéz dologra vállalkozol?

— Tudom, de mégis sikerülni fog, — vetette fel fejét Jani. — Csak . . . a kezdet nagyon nehéz, mert . . .

— Mert . . .

— Mert egy kis tőke kellene . . .

— Micsoda tőke?

— Ötszáz pengő . . . azzal el tudnám kezdeni . . .

De tetszik tudni ez épp a legnehezebb, mert senki sem fogja elhinni, hogy sikerülni fog és senki sem akar majd segíteni rajtam . . .

A doktor elgondolkozott aztán a fiú fejére tette a kezét:

— Jani fiam, eredj el az iskolába és jelentsd be, hogy egyelőre nem jársz iskolába. Aztán gyere el az én rendelőmbé és majd komolyan beszélgetünk . . .

Jani hálásan megcsókolta a jó öreg doktor kezét és elsietett az iskolába,

Ne írjuk le most azt, miképp velt búcsút Jani a szeretett intézettől. Ne kövessük őt a lépcsőn, amikor csaknem vánszorogva a sirástól elhomályosult szemekkel botorkál lefelé, mikép simogatja végig kezével az érzékellen falakat s miképen csókolja meg a kapufélfát. Majd megszakadt Jani szíve a fájdalomtól, ha arra gondolt, hogy soha többé ő ebbe az épületbe be nem teszi a lábát, hogy vége a tanulás boldog napjainak, hogy búcsút kell vennie szép álmától, a tudománnyal való foglalkozástól.

— Isten veled kedves iskola, — sirt Jani, — sohasem fogom elfelejteni, mennyire szerettelek és mennyit álmodtam benned, a boldog jövőről... Vége a szép álomnak. Hiv a kegyetlen élet és a nehéz kötelesség... Isten veled...

(Folytatjuk.)

Széder asztal disze

zsidó család öröme, a legszebb husvétii
ajándék az O. M. I. K. E. kiadásában megjelent

H A G A D A

Magyarra fordította: HEVESI FERENC

ZÁDOR ISTVÁN festőművész 18 gyönyörű
illusztrációjával és számtalan könyvdiszével.

Ára művészi egész bőrbe kötve 16,— pengő

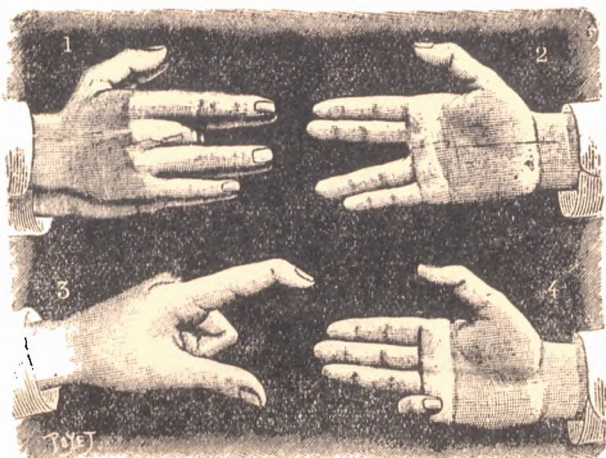
fél " " " 10,— "

Egyszerűbb kiadás fél " vászonba 3:50 "

Az egész bőrbe és fél bőrbe kötött nagyalaku
kiadásokból már csak igen kevés példány kapható.

Szállítja a pénz előzetes beküldése ellenében vagy
utánvétellel (ez esetben 1:10 pengő szállítási költség)

"MINERVA" könyvterjesztő vállalat, Budapest, Erkel-u. 4.

UJJGYAKORLATOK.

Képünk 4 ujjgyakorlatot mutat be. Könnyűnek látszik mind a négy, de a kísérletnél nem mindenki fogja úgy találni. S egyik próbálkozóknak az egyik, másiknak a másik fog nagyobb erőfeszítésbe kerülni.

A Remény tiz kérdése.

1. Kik voltak a marranoszok ?
 2. Kik a szefárd zsidók ?
 3. Kik az askenázi zsidók ?
 4. Mikor úzték ki a zsidókat Angliából ?
 5. Mikor Franciaországból ?
 6. Mikor Spanyolországból ?
 7. Mikor Magyarországból ?
 8. Ki eszközölte ki a zsidók visszatérését Angliába ?
 9. Mi a misna ?
 10. Ki gyűjtötte egybe végleg a misnát ?
- Megfejtési határidő : 1930. április 25.
- A megfejtők között több szép könyvet sorso-
lunk ki. (A megfejtőnek legalább öt kérdésre kell helyesen válaszolnia !)

Mózes.

— Neményi Endre (Jeruzsálem.) —

Mi lett volna, ha nincs prófétánk, Mózes,
Ha Mózes szabad lelke nincs velünk ?
Egyiptomnak rabtartó szolgáncán
Bús szolgáló módra, gúzsbakötve, árván
Elsorvadunk, lehullunk, elveszünk.

Mi lett volna, ha nincs tanítónk, Mózes,
Mikor azt hittük, minden elveszett ?
Mi lett volna, ha nincs Bibliánk nekünk ?
Mi lett volna, ha nem harcol miértünk
Prófétánk, Mózes, a te szellemed !

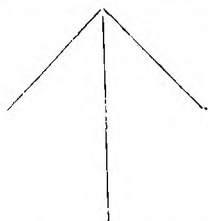
Babilon s Hellasz fegyveres hatalma
Mind rég letűnt, rég a sirba szállt,
És mi, és mi még vagyunk, küzdünk, élünk
És a jövőnkbe bizakodva nézünk
És dicsérjük a Mindenség Urát !

Mi lett volna, én Istenem, mi volna ? !
Búsongó kérdés kél az ajkamon.
S mint annyi ősöm sötét éjszakákon, —
Prófétánk, Mózes a te lelked várom,
A te lelked zenéjét hallgatom.

Emlékezünk! A bús jelen ködében
Eljönnek hozzám letűnt századok,
Letűnt századok lelke azt kiáltja:
— Míg lesz szívünknek tüze, fénye, lángja,
Mózes közöttünk mindig élni fog.

Radion

egymaga mos!

Gyártja :

HUTTER JÓZSEF

Szappangyár-Oilajipar
részvénytársaság

Telefon József 461—94.

VII. Erzsébet körút 6

„KIRÁLY” GŐZMOSODA

az ország legnagyobb és legjobb
tisztítója.

IV. Magyar. u. 3.

VII. Király-u. 15.

V. Bálvány. u. 23.

VII. Dohány-u. 20.

VI. Hajdu. u. 12–14.

V. Váczi-út 170.

III. Bécsi-út 88.

Minden üzletben telefon.

H á z h o z k ü l d ü n k.

Átkelés a Nádastengeren.

— A hagyomány legendáiból. —

És látták Izrael fiai Faraó seregét, amint közelgett, és nagyon megijedtek és így kiáltoztak Mózesre :

— Mit tettél velünk ! Most ránk rohannak az egyiptomiak és bosszút állnak az elsőszülöttek haláláért ! Mit csináljunk ? Fussunk a sivatagba ? Széttépnek a vadállatok ! Rohanjunk a tengerbe ? Belefutunk ! Térjünk vissza Egyiptomba ? Még rosszabb lesz a sorunk, mint eddig volt !

Négy pártra osztottak. Az egyik — Ruben, Simon és Iszachár — így szólt :

— Jobb, ha a tengerbe vesszünk, mintsem ismét a gaz egyiptomiak kezére jussunk !

— Maradjatok ! — kiáltott rájuk Mózes, — Isten segíteni fog !

— Menjünk csak vissza Egyiptomba, — kiáltozott Zebulon, Benjámin és Naftáli, — talán megkötöznének rajtunk és életben hagynak !

— Ne féljete ! — kiáltott rájuk Mózes, — ugy se látjátok soha többé ezeket az egyiptomiakat . . .

József és Juda pedig így kiáltoztak :

— Szálljunk csatára velük !

— Isten fog harcolni ellenük, -- csendesítette őket Mózes, — ti csak hallgassatok!

Ekkor Dán, Gád és Áser léptek Mózes elé és így szóltak :

— Hadd menjünk, zavarjuk legalább meg őket!

— Maradjatok veszteg, — mordult rájuk Mózes — és imádkozzatok Istenhez!

És ekkor hirtelenül eszükbe jutott Izrael fiainak Jákob szava, mellyel megáldotta őket halála előtt :

— Ne harcban és vérontásban legyenek kiválóak Jákob fiai, hanem az áhitatban és az imában Isten előtt . . .

Azonnal feltekintettek az égre és így fohászkodtak fel :

— Ó, Örökkévaló, segíts meg minket!

És Mózes is imádkozott :

— Segítsd meg népedet! Ne add őket üldözőik kezére . . .

És Isten parancsot adott Mózesnek és az izraeliták elindultak. A felhőoszlop pedig, mely eddig előttük vonult, most mögéjük került és árnyékba vonta Egyiptomot; az izraeliták körül azonban vakító fény ragyogott. Mikor az egyiptomiak ezt észrevették, a vakító fénykörbe, ahol az izraelitákat sejtették, lőték bele nyilait.

De a felhőoszlop pajzsként fogta fel Egyiptom nyilait.

* * *

Midőn Mózes kinyújtotta kezét a tenger fölé, hogy keltéválassa, a tenger így mordult rá Mózesre:

— Mit tettem neked, hogy vizeimet kelté akarod választani ?

— Isten parancsolta! — szólt Mózes.

De a vizek vonakodtak keltéválni . . .

Felemelte erre Mózes a botját, amellyel Egyiptomban a csodákat művelte, és így szólt a tengerhez :

— Látod, ez itt Isten botja a kezemben. Engedelmeskedj azonnal !

De mikor a vizek még tovább is ellenkeztek, Isten dicsősége jelent meg fölöttük és a vizek remegve szétszaladtak.

— Nem előled szaladunk szét, Mózes, — zúgtak a hullámok, — hanem Isten elől, aki az eget és a földet teremtette . . .

* * *

Közben az egyiptomiak egyre közelebb értek.

— No, most kezünkbe kerültek Izrael fiai, — mondták, — mit tegyünk velük ?

— Elvesszük tőlük aranyukat, ezüstjüket és tovább állunk, — mondták egyesek.

— Nem kell nekünk a rabszolgák kincse, — mondták mások. — Egyszerűen agyonütjük őket.

— Legjobb lesz, ha mindkettőt megteesszük, — mondták ismét mások. — Agyonütjük őket, a pénzüket meg elvesszük.

* * *

Közben a tenger tizenkét ágra szakadt, a tizenkét törzsnek megfelelően és az ágakat hullámfalak választották el egymástól. És mindenik hullám-

falon ablakok támadtak. És midőn a törzsek a tengeren átvonultak, az ablakokon át látták egymást.

De még más csodák is estek : tömlők repkedtek a levegőben, melyekből tej folyt és méz . . . Az anyák alájuk tartották kicsinyeiket és a gyerekek a tejet és a mézet jóízűen nyelték. A tömlők közt pedig gyümölcsfák lebegtek és ha egy gyerek sirni kezdett, az anya leszakított egy-egy datolyát vagy egy-egy fügét és odaadta a gyerekeknek és a gyerek azonnal elhallgatott.

Az egész népet pedig árnyékadó felhők védték a perzselő napsugaraktól . . .

Igy vonultak át Izrael fiai a tengeren . . .

* * *

. . . És az izraeliták már kiléptek a tenger medréből, mikor az egyiptomiak utánuk rohantak. A tenger vize lassanként visszaszivárgott, a talaj egyre izzaposabb lett és a tűzoszlop az iszapot égető-forróvá tette. A paripák palái letöredeztek, a hadiszekerek elperzselődtek, — a vizek pedig sisteregve visszaömlöttek és elborították az egyiptomiákat.

És látta ezt Uza, Egyiptom nemtője és Isten elé röpült és könyörögve könyörgött :

— Ó, világok Ura, hiszen Te igazságos vagy és senkivel sem teszel rosszat. Miért sújtod ily keményen Egyiptomot ? Hát ölték-e ők tengerbe az izraelitákat ? Csak dolgoztatták Izraelt és az izraeliták meg is kapták bérüket, mikor kivonultak, — hiszen az egyiptomiak velük adták minden arany és ezüstedényüket . . .

... Isten ekkor egybegyűjtötte az Égi Törvény-
széket :

— Itéljetek köztem és Uza közt ! Egyiptomban
valaha éhínség dult. És jött József és megmentette
az éhhaláltól az egyiptomiakat. Később többi fiaim
is lejöttek Egyiptomba, de az egyiptomiak nagyon
hamar elfelejtették József érdemét és kemény mun-
kát róttak fiaimra. És én küldtem Mózeszt és Áront,
hogy segítsék népemen, de Farao nem hallgatott re-
ájuk. Csapásokat hoztam reá és ő még jobban el-
keserítette gyermekeim életét. Most megéppenséggel
azért rohan utánuk, hogy leölje őket . . .

— Isten igazságos ! — zugtak az angyalok.

— Igaz, vétkeztek a fiaim, — sirt fel most Uza,
— de Te, ó, Isten, jóságos vagy ; könyörülj meg fiai-
mon és ne bántsд őket.

De ekkor már vadul hömpölyögtek a hullámok.
Sötét felhők borították az eget, vakhomány terjengett,
az orkán üvöltött, a niélységek megnyitak — és
Egyiptom a tengerbe veszett . . .

* * *

És itt volt épp az ideje, hogy az angyalok di-
csőitő dalaikat zengjék Isten előtt. És már rá is akar-
tak zendíteni, de Isten borusan rájuk szólt :

— Ne énekeljetek ma Elöttem ! Ó, hogyan is
hallhatnék ma énekszót, mikor kezem teremtményei
a tengerbe pusztultak . . . Molnár Ernő.

ארטה. כשר

„CERES“ ÉTELZSÍR

a szokott kiváló minőségben minden fűszer-,
csemege- és élelmiszerüzletben kapható.

Hutter József szappangyár **Olajipar Rt.**
Budapest, VII. Erzsébet körut 6.
Telefon: József 461—91, 92, 93, 94.

Kaland a Vörösfolyó partján.

Pészach-félünnepek voltak. Ragyogóan sütött a tavaszi nap és üde zöldben állt a mező. A kisváros határában ott folydogált a kis patakocska, melyet Vörös-folyónak nevezett a népszáj, mert agyagos partjai mellett rozsdabarna-vöröses volt a kis folyó sekély vize.

Krausz Karcsi és Blechner Vili felhasználva a pészachi szünnapok aranyszabadságát, kimentek a kis folyóhoz, hogy különböző csigafajtákat gyűjtve partjain, felfrissítsék és kiegészítsék természetrajzi gyűjteményüket. Uj, ünnepi ruhájuk volt rajtuk, de hétköznapi cipő, mert számítottak rá, hogy a cipőt esetleg a parton kell hagyni és mezitláb belegázolni a vízbe, csiga után kutatva. A víz a parton, mint mondtam, egészen sekély volt.

*

A víz partján egyszerre csak szembetalálták magukat Bádogos Janival és Buzsik Ferivel. Két rosszcsontjankó, összeférhetetlen, verekedő fiu volt Jani és Feri s amellet az osztály két legrosszabb

tanulója. Egymáshoz illettek, hát mindig együtt is jártak, mint a fény az árnyal.

— Nézd csak, -- bökte oldalba Jani Ferit — ott jön az a két stréber. Mit akarhatnak azok itt a folyónál?

— Bánom is én, akármit akarnak — vonta vállát Feri. — Gyere, menjünk csolnakázni.

— Majd később. Előbb szeretnék egy kicsit ezzel a két gyávaszentel szórakozni. Elhiszed, hogy ezek még uszni se tudnak?

— Na hallod, nincs idejük uszni. Mindig a könyvet kell nekik bujni . . . — mosolygott gunyosan Feri. S mert közben éppen elhaladt mellettük a két fiu, hirtelen odaszólt nekik.

— Vízet nézni jöttetek? Vigyázatok, közel ne menjetek, mert harap!

A másik kettő ismerte már a kötekedőket és ezért úgy tett, mintha nem hallott volna semmit. Szótlanul tovább haladt.

*

A Vörös-folyó partján tényleg lehúzták cipőiket és harisnyáikat és térdig belegázoltak a vízbe. Vidáman keresgéltek csiga után s közben tréfás megjegyzésekkel buzdították egymást. Egyszerre csak odafordult Karcsi Vilihez:

— Vili, tudsz te uszni?

— Egy keveset — felelte Vili.

— Akkor ne merészkedj olyan mélyre a vízbe, — óvta a másikat, — mert a víz ott a közepe felé nagyon mély és örvényes.

S a két barát kissé kijebb ment a vizből és szorgalmasan kutatott tovább.

*

Ezalatt a folyó egy másik pontján a következő beszélgetés zajlott le:

— Te, — mondta Jani, miközben eloldozta a halász csolnakját, anélkül, hogy az megengedte volna nekik, — ezek a szemtelenek ránk se hederítettek, mikor szóltunk hozzájuk. Móresra kellene tanítani őket.

— Helyes. Majd a csolnakkal arra kerülünk és szépen belefördítjük őket a vízbe. Ugyis zsidó husvét van most. Hadd emlékezzenek a Vörös-tengeren való átkelésre,

— Haha — nevetett a másik. — De most az Isten nem fogja nekik szétnyitni a Vörös-folyót, hogy ez a két szárazföldi patkány átsétálhasson rajta...

— Azt hiszem, — fűzte hozzá a másik „szellemen” — már a régi zsidók is viziszonyban szenvedhettek, azért engedte őket az Isten száraz lábbal átkelni...

S a két cimborá hangosan hahotázott ezen a „nagyszerű elnösségen”.

*

Öt perc múlva pedig a part felé irányították a lomha és korhadt csolnakot. Kaján arccal egyenesen a két csigakereső felé tartottak s ha látták, hogy azok ki akarnak térni a csónak menetirányából, ismét feléjük kormányoztak. Így kergetőztek egyideig mind a négyen a vízben, mikor Vili megszólalt:

— Direkt ki akarnak kezdeni velünk...

— Látom. Te menj ki a partra, mert nem tudsz uszni. Én megvárom őket és megkérdezem, mit akarnak?

— Nem hagylak egyedül... nem akarok gyávábbnak látszani nálad...

— De mikor nem tudsz uszni...

— Isten majd segít rajtam. Nagyobb veszedelemből is kiszabadította már népét, mint amilyenben mi vagyunk...

S a két barát valóban ott maradt helyén.

Amazok beérték őket, feléjük tartottak és közelről rájuk kiáltottak:

— Nem tudjátok, hogy a kérdésre felelni illik, rongyosok? Most majd felelünk mi a ti sértésetek-re... — s ezzel az evezőlapáttal a két fiú felé sujtottak.

De amazok sem voltak restek. Elkapták a lapát végét, egész erejükből beléjekapaszkodtak és ki akarták csavarni a másik kettő kezéből. Szóltanul folyt az elkeseredett küzdelem. Amazok felálltak a csolnakban és úgy akarták lapátjukat kiszabadítani. De nem lehetett. Vasmarkok tartották fogva és végül is kénytelenek voltak kimerülten elengedni. Vili és Kercsi diadalordítással húzták partra a lapátot, mint győzelmük jelét.

*

De ezután más fordulatot vett e dolog. A két fiú, aki egyensúlyát veszítve visszaesett a csolnakba, testének súlyával elindította a rozoga alkotmányt és

befelé lóditotta a víz közepe felé. Ment, ment az evezőtlen csolnak a két fiuval a mély és halálos folyóközép felé. A benneülők annyira meg voltak ijedve, hogy még kiáltani se tudtak, csak Vili kiáltott fel, mikor a partról észrevette a veszedelmet:

— Karcsi! Nézd az Istenért! Hogy viszi őket a víz!

S valóban rettenetes látvány volt az erőssodru vízzel küzködő, evezőnélküli csónak a víz közepén és benne a két halálrémült, viaszsárga arcu fiu.

Karcsi és Vili egy percre megdermedve nézték a rémes eseményt. Szaladjanak segítségért? A legközelebbi ház ide jó tíz perc s addigra már elkésnek a segítséggel! Mit csináljanak? Nem sokáig töprengtek. Karcsi hirtelen lerántotta magáról ruháit és belevette magát a vízbe. Erős karjai nagy csapásokkal szelték a vizet. Nemi nézett hátra és így nem vehette észre, hogy a rosszuszó Vili, a két fiu halálveszedelmét látva, maga is habozás nélkül a vízbe ugrott, hogy ha kell, saját élete árán is segítsen amazokon. Karcsi hamarosan elérte a csolnakot. Éppen idejében. A rozoga alkotmány már félig megtelt vízzel. Kiemelte a félelemtől vacogó Ferit, uszolt vele egy darabig, aztán rákiáltott:

— Ussz! Ne félj! Meg vagy mentve!

S Feri az erélyes hangtól valóban magához tért és lassan kifelé kezdett uszni. Ekkor találta szemben magát Vilivel, aki a veszély pillanatában csodálatos eréllyel uszott s míg máskor husz tempónál nem bírt többet, most bírta az iramot. Vili

partra vonszolta Ferit és a félelemtől és az izgalomtól félig ájult fiut elkezdte dörzsölni, hogy magához térjen. Ugyanigy bántak el a másik megmentettel is. Mikor pedig a fiuk lábra tudtak állni, karonfogták őket és hazafelé támogatták a két kötekedőt.

Utközben Feri halkán így szólt Karcsihoz :

— Ostoba és neveletlen voltam... haragszol ?

— Nem haragszom — válaszolta Feri. — Látdod, ti ártani akartatok nekünk s lapáttal támadtatok ránk, akik egészen védtelenek voltunk, mint egykor Egyiptomból kivonuló őseink. De Isten megvédett minket és fegyvertelenné tett titeket, hogy gonzságtokra ráeszméljetelek. Sőt még egy csodát tett Isten. Vili, akit ti úgy lekicsinyeltetek és viziszonnyal vádaltatok, habozás nélkül vízbe ugrott értelek és Isten csodát tett vele, mert ime, nagyszerűen uszott, sőt rajtatok is segíteni tudott...

— Nagyon szégyelljük magunkat — hajtotta le fejét Jani.

Alkonyodott. A lenyugvó tavaszi nap aransugarakkal hintette be a négy ballagó fiut, akik közül kettő vízbe akarta dobni a másik kettőt, de Isten úgy határozott, hogy a másik kettő mentse ki vízből amazokat...

Sass Irén.

Az Omike zuglói csoportja rendkívüli gyönyörű purim-ünnepélyt tartott Hirsch Bernát vezelőtanár rendezésében. A műsört dr. Frisch Ármin kultúr tanácsos nyitotta meg. Utána az Omike növendékei egy purimi történetet ügyesen adtak elő. Az ünnepi beszédet dr. Láczer Dénes tartotta. A szép ünnepséget Pr. Steiner Izsó buzdító szavai zárták be.

Még él Izrael . . .

Egyiptomban korbáccsal kergették Izraélt, —
Alig birt mozdulni a nehéz iga alatt, —
Habár nyomorúan, de mégis csak élt,
De bizony sok volt a keserű falat . . .

De jött Mózes s jött a tiz csapás:
— „Egyiptom jaj neked, itt a végpusztulás !”
S megijedt Egyiptom, megijedt fáraó.
S a zsidók közt visszhangzott: „Egy az Örökkévaló !”

És menének Izráél fiai a pusztákban,
De jaj fáraó serege fut nyomukban...
Az Örökkévaló mostan is segített :
Fáraó, hadsereg, a tengerbeveszett.

S jött a szinajhegyi kinyilatkoztatás,
Izráél ünnepe : a nagy törvényadás.
Az Isten népévé választotta őket,
Kinyilatkoztatván mind a tiz igéket.

Sok, nagyon sok próbán megy keresztül népünk,
Mig sokezer év után a mostanhoz érünk.
Elpusztult Egyiptom, elpusztult a Baál,
Elpusztult Babilon, — de Izráél szilárdan áll ! . . .

Kurmann János
gymn. IV, o. 1. (Budapest.)

MOST JELENT MEG !

DR. GRÓZINGER M. JÓZSEF :

GESCHICHTE DER JÜDISCHEN PHILOSOPHIE UND DER JÜDISCHEN
PHILOSOPHEN VON MOSES MENDELSSOHN BIS ZUR GEGENWART I.

Kapható : Katz G. Budapest, V. Dorottya-u. 12.

Három bölcs tanács.

Egykor egy gazdag ember jókedvűen sétálgatott kertjében. Egyszerre csak megpillant egy kis madárkát, mely recébe kerülvén, fogságba jutott. Elfogta és nem kevéssé csodálkozott, midőn a madárka e szavakat intézte hozzá :

— Add meg nekem a szabadságot, kedves ember! — mondá — mit használ az neked, ha engem kalitkába zársz? Tekintetem nem gyönyörködöt téged, hisz látod, hogy nincs szép tollazatom! Időtöltésre nem használhatsz, mert nem tudok énekelni, mint a többi madár. Táplálékra sem vagyok alkalmas, mivel nagyon kicsiny vagyok, nem lakhatnál jól husommal. Ha megadod a szabadságot, három bölcs tanácsot adok neked, melyeknek egész életeden át hasznát veheted.

A kert gazdája megszemlélte a madárkát és így szólt :

— Ha nem tudsz énekelni, időtöltésemül sem vagy alkalmas. Hadd halljam tehát bölcseségedet; ha okuk belőle, ám legyen meg szabadságod!

Erre a madárka így felelt:

— Ne busulj oly dolgok miatt, melyek már megtörténtek! Ne kívánj olvasmit, amit el nem érhetsz! Ne hidd azt, ami lehetetlen!

A kert gazdája pedig így szólt:

— Valóban bölcsek a te szavaid! Visszaadom szabadságodat!

Szabadon engedte a madárkát és annak szavain komolyan elmélkedétt, amidőn halk nevetgélést hallott. E hang ama fáról jött, melyen a madárka ült.

— Min nevezsz oly vidáman? — kérde az ember.

— A könnyen megnyert szabadságon, — felelt a madár, — de még jobban az emberek bohóságain, kik azt merik állítani, hogy bölcsességben túl haladnak minden teremtményt. Ha okosabb lettél volna, ime most boldog és szerencsés ember volnál, nem léteznék náladnál gazdagabb ember a földön!

— Hogy érted ezt? — kérdezé a kert gazdája.

— Hát úgy, hogy nem kellett volna engem szabadon bocsájtanod! Mert tudd meg, belemben tyűktojás nagyságú gyémántot hordok!

Ennek hallatára az ember ijedten állt meg, kezével haját simogatván. Miután magához tért, kecsgető hangon így szólt:

— Boldognak érzed magad kis madárkám, mert szabadon vagy? Lásd csak, a nyár el fog mulni, a tél pedig közeledni fog viharaival! A patakok befagynak és nem találsz egy csepp vizet sem, szomjad enyhítésére. A mezőn egyetlenegy magot sem

fogsz találni eledelül, a fagy pedig meg fog ölni! Én azonban meleg hajlékot adok neked, melyben szabadon repülhetsz idestova. Vízet, kenyeret s mindenféle táplálékot fogok neked nyújtani, jőjj le, győződjél meg arról, hogy nálam mennyire jobb sorsod lesz, mint a szabadságban!

Igy szólt a kert gazdája. A madárka pedig még hangosabban kezdett nevetni, mint azelőtt és ezáltal csak növelte az ember búbánatát.

— Tehát kineveted ajánlatomat? — kérdezé ez.

— Mindenesetre, — felelt az állatka. Te megadtad nekem a szabadságot a bölc tanácsokért, melyeket neked adtam és te magad nem okulsz e tanácsokon! E tanácsokért valóban megérdemeltem a szabadságot és te egynéhány perc mulva mégis ellelejtet azokat. Ne busulj oly dolgok miatt, melyek már megtörténtek! És te bánkódol azon, hogy visszaadtad a szabadságot. Ne kívánj olyasmit, amit el nem érhetsz! És te azt kívánod, hogy önként fogságba menjek én, kinek a szabadság egész élete. Ne hidd azt, ami lehetetlen! És te elhiszed, hogy én gyémántot hordok magamban, mely oly nagy, mint egy lyuktojás, holott magam is alig vagyok félakkora!

Ezzel a madárka tovább repült.

Fővárosi tanító

nagy nevelői gyakorlattal elemi és alsóközépsiskolás tanulókhöz **ajánlkozik** (vidékre is).

Címe: BUDAPEST VIII. Baross-ucca 94. fsz. 4.

REMÉNY-RÁDIÓ.

Kedves Gyerekek, hallatlan dolog, hogy az idén még nem volt hó és már itt is van a tavasz! Saját külön rádió-híradásunk szerint ennek a körülménynek csak egy szempontból örülnek a magyarországi Szekunda Szvetik és Pacnt Mancik: hogy: ha már nem lehetett a télen eleget korcsolyázni, legalább itt van az új tavaszi sport — az iskolakerülés. Hogy ennek a sportnak milyen következményei vannak, különösen egy intézkonferencia táján, azt multheti rádióversikénkben olvashattátok. Hja, nem valami fényes sor gyerekek lenni, ha az ember szívesen kerül az iskolát és nem szívesen kerül össze olyan felnőttekkel, akik közeli rokonságban vannak az emberrel (lásd: apa, anya) s amellett könnyen kezelik a porlót, nadrágszíját, botot és egyéb ellenszenves fegyvert. Egészen másképp van a dolog például Amerikában. Ott a gyereket is komolyan veszik. Az amerikai nagy sajtóorgánumok egyikeben a zsargon nyelven megjelenő „Jewish World”-ban nagy cikk jelent meg a következő címmel:

GYEREKEK, AKIK SOKEZER DOLLÁRT KERESNEK.

Ebben a cikkben az amerikai csodagyerekekről volt szó. Mégpedig mindenféle csodagyerekről. Mert Amerika valóban a korlátlan lehetőségek hazája és ott nem nézik, hogy kinek mennyi az évei száma, vagy mi a vallása, csak azt nézik, mit tud az illető és mennyit ér dollárokban, amit tud.

Az amerikai zsidó csodagyerekek között valósággal nábob egy kis Jichok Levitzky nevű sovány, tizenhároméves fiucska, aki egyike az Egyesült Államok legkeresettebb kántorainak. A fiúnak, mint a lap írja, csodásan szép hangja van, a héber nyelvben és a hagyományos énekekben pedig olyan hatalmasan jártas, hogy sok felnőtt megirigyelhetné. Ez a fiu havi 4000 dollárt keres meg művészetével és nagyon népszerű amerikai zsidókörökben, Most valószínűleg európai körutra fog indulni a kántor-csodagyerek és lehet, hogy ellátogat hozzánk Magyarországra is. — Jichok Levitzkynél is érdekesebb csodagyerek a tizenötéves Sarah Cohen. Ez a kislány egy Salamon Cohen nevű zenetanárnak leánya, akinek jólmenő magánzeneiskolája volt Newyorkban. A kislány apja legjobb növendéke volt és egyformán tökéletesen játszik zongorán, hegedűn és csellón. Nehány hónappal ezelőtt a szerencsétlen apa hirtelen megvakult s családja a legteljesebb nyomor elé nézett, mert nyilóárváló volt, hogy a tanítványok szét fogják széledni és el fogják hagyni a világtalan mestert. Nem így történt azonban. A kis Sarah egy szép napon hirtelen elhatározással átvette apja szerepét az iskolában, melyet azóta is ő vezet a

legteljesebb rendben és tökéletes hozzáértéssel. Meg kell jegyezni, hogy Amerikában nem szegény, ha valaki felnőtt korában pótolja azt, amit gyermekkorában elmulasztott és az amerikai magániskoláknak leginkább felnőttek a tanítványai. Sarah iskolájának is nagyon sok komoly „bácsi” és „néni” a tanítványa, akik a legnagyobb tisztelettel és fegyelemmel követik a „tanárnő” utasításait.

MÁS.

KERESZTÉNY PAPBÓL — ZSIDÓ HITSZÓNOK.

Ha már Amerikában vagyunk, kukkantsunk be egy kissé Délamerikába is és nézzük csak meg, mit csinál ott Aimée Pallière ur, aki nemrégiben még katolikus pap volt Franciaországban, ma pedig egyike a legnagyobb zsidó maggidoknak, azaz hitszónokoknak. Aimée Pallière csodálatos módon ismerkedett meg katolikus papnövendék korában a zsidó vallás tanításaival és annyira hatott rája szent hitünk tanítása, hogy minden szülői ellenzés dacára, levetette reverendáját, zsidóvá lett és azóta is a legnagyobb szegénységben állandóan a Tóra és a Talmud tanulmányozásával tölti idejét. Most pedig dél-amerikai felolvasóútra ment, hogy a zsidó vallás szépségeiről felvilágosítsa a keresztényeket és a — zsidókat. Aimée Pallière, egyik előadásán a következőket mondta: „A zsidók nem is tudják, milyen isteni kincs birtokában vannak vallásukkal. Ha minden zsidó :gazán átérezné, micsoda szerencsét jelent az, ha valaki zsidó lehet, minden zsidó büszke lenne vallására és arra a hősi nemzetre, melyből származik. Mert egyet ne feledjünk el: minden nép Isten gyermeke a földön, de csak egy népet tüntetett ki Isten azzal, hogy fiai előtt saját személyében megjelent és maga adott törvényt neki és ez a nép, a : halhatatlan Izrael.” Büszkeség és öröm tölti el az ember szívét, ha azt hallja, hogy a nem született zsidó ilyen magasztos szavakkal tud beszélni a zsidó vallásról.

MÁS.

Katolikus papok a zsidókért.

De nemcsak Pallière az egyetlen keresztény lelkész, aki a zsidó vallás varázsának hatása alá került. A történelem számos olyan keresztény papot tud felmutatni, aki lelkes hódolója lett a zsidó vallási eszméknek és bátor védelmezője magának a zsidóságnak. A nagy francia forradalomban 1792-ben pl. ugyan-csak egy katolikus pap, Henri Gregoire volt az, aki a konventben először emelte fel szavát a zsidók egyenjogúsítása mellett. S legutóbb egy svájci lelkész, Lamparter lépett fel nagyhatású

könyvvel a zsidóság védelmére, amennyiben történelmi és bölcséleti alapon bizonyítja be a legrémesebb antiszemita-rágalom, a vérvád hazug voltát.

MÁS.

PÉSZACH--HUSVÉT.

A vérvád „szezonja” különben ilyenkor pészach, vagy ahogy helytelenül szokták nevezni nálunk: husvét idején van. A husvét elnevezés semmiesetre sem huzható rá a pészach-ünnepre. Pészach magyarul elkerülést jelent, utalva arra, hogy a halál angyala a zsidó házakat elkerülte, mikor megölte az elsőszülötteket Egyiptomban. Míg a husvét szó, tulajdonképpen „husvételt” jelent, hiszen a keresztényeknek, farsang utolsó napjától, húshagyó keddtől husvétig böjtjük van, amikor nem szabad húst venniük. Ez a tilalom husvétkor megszűnik. Innen az ünnep magyar neve. Nemcsak zsidótlán tehát, de egyenesen értelmetlen is, ha a zsidó pészachot, a husvétal helyettesítjük.

MÁS.

GOLDMARK ÉS A TEHETSÉGTELEN HEGEDÜS.

Ilus: Klári, tudod, hogy Goldmarknek a magyarszármazású nagy zsidó zeneszerzőnek idén ünneplik világszerte születési centennáriumát?

Klári: Hogyne tudnám. Azt is tudom, Magyarország ritka fénnyel akar áldozni nagy fta emlékének.

Ilus: Hallgasd csak meg, milyen mulatságos epizódot olvastam nemrég a nagy mester életéből. Egy napon meghívták őt egy estélyre, ahol egy tehetségtelen hegedűművész is fellépett.

— Milyennek találja a művész játékát? — kérdezte valaki a Mestert.

— Nagyon emlékeztet engem Liszt Ferencre — felelte a Mester.

Kínos csönd támadt erre. Végre valaki bátortalanul közbeszólt:

— De Mester, Liszt zongorista volt és nem is tudott hegedülni...

— Ez a fiatal ember se tud — felelte mosolyogva a szelimes lángész.

MÁS.

Lord Balfour meghalt

Az egyik gimnáziumi hittanórán történt. A hittantanár ép-

pen befejezte magyarázatát, mikor jelentkezett W. Józsi és a következőket mondta:

— Tanár ur kérem, tessék nekem megengedni, hogy bejelentsem a gyászos hírl, hogy *lord Balfour meghalt*.

A gyerekek között sokan voltak, akik tudták azt, ki volt Balfour és mit köszönhet neki a zsidóság? De voltak olyanok is, akik nem tudtak semmit a nagy lordról. — Ezekre való tekintettel a tanár így szólt a diákokhoz:

— Lord Balfour egyike volt a legnagyobb angol államférfiaknak. Több ízben miniszterelnök és miniszter volt és mindig az emberszeretet, felekezeti türelem és szabadelvűség bátor harcosa. Angol keresztény ember létére ő volt az első, aki a világ hatalmai előtt a zsidóság számára visszakövetelte az ősi zsidó földet: Palesztinát. 1917-ben jelent meg híres deklarációja, a nevezetes Balfour-deklaráció, mely elismeri az elvet, hogy a zsidók Palesztinában otthon alapíthatnak maguknak. Ezt a deklarációt és vele a zsidó szentföldi otthon létjogosultságát a Népszövetség útján a világ minden állama elismerte és így Palesztinában megindulhatott a nagy építőmunka, mely a világ nemzeteinek csodálata mellett nagy lendülettel halad előre. — Herzl Tivadarnak halhatatlan érdeme, hogy elsőnek vetette fel a zsidó nemzeti otthon gondolatát, de éppen olyan halhatatlan lord Balfour érdeme is, aki valóra váltotta ezt az álmot és Herzl elgondolásához földet adott. Isten áldása és a zsidóság soha el nem muló kegyelele lebegjen a nagy férfit emléke fölött... — fejezte be szavait meghalottan.

És az osztály néma felállással fejezte ki kegyeletét a nagy halott iránt...

MÁS.

"A „más” ezúttal kedves Gyerekek — búcsuzás lesz, mert máris túlsokáig fecsegtünk ebben a Remény-rádióban. Egy ilyen hosszú fecsegésért bármelyik órán, bizonyára osztálykönyvi megrovás lenne a jutalom. Igaz, hogy a padalatti és hátmögötti fecsegések ritkán olyan komolyak és tanulságosak, mint a mi rádió-fecsegésünk, nemde bár?

De nincs olyan hosszú, minek vége ne szakadna és ezért most még csak gyorsan kellemes pészachi vakációt, sok nagy maceszknédit és hasonló jókat kívánunk nektek! Pá! Viszontlátásra!

REJTVÉNYEK.

A Remény 1930. évi 3. számának megfejtései: 11. Mind a vizig szárazon, 12. Jelvény, 13. Csengő, 14. Kenyér, 15. Regény, 16. Ültetvény.

A betűrejtvény készítő verseny győztese Gál Endre, föltétlenül ötletes 18 és ügyes 24. számú rejtvényével. „Rejtvénybölcs” címet és többenél szebb jutalmat nyert Megdicsérjük külön a második helyezett Blau Józsuá szorgalmát, ki díjnyertes 17., 23., 25. és 28. számú rejtvényein kívül még egész sereg talányt küldött be. „Rejtvénytudós” címet nyert. Vele együtt második Farkas Ervin 11. számú rejtvényével, szintén „Rejtvénytudós” címmel. Harmadik együtt Reiter Imre 19., 30., Weisz Zoltán 9., Goldstein Tibor 12., és Schwarcz Sándor 21., 22., számú, negyedik Rosenberg Ferenc és Lenke 26. számú rejtvényével Mindnyájan jutalmat nyertek.

Mindenki akinek a rejtvényét közöljük, dicséretet kap. A versenyben március 25-én vezetnek: Gál Endre Bp. 72 1/2, Goldstein Tibor, Pilis 72, Budik Ella, Újpest 71, Fleischmann Sándor, Szombathely 70, Magyar László, Szombathely 68 1/2, Spirer János, Bp. 68, Reich Malvin, Újpest 67 1/2, Schwarcz Sándor, Szombathely 67, Blau Józsuá, Cluj 47, Engel László, B. 46 1/2, Fischer Ferenc, Szombathely 46 ponttal.

Megfejtések beérkezési határideje május 5 déli 12 óra.

E szám a vigaszverseny szám. (Ezért nincs pontszám.) Vigaszverseny díjazottjai a juniusi számban.

REJTVÉNYISKOLA.

Az „X” lehet: „szor, szer, ször, ksz, iksz, (esetleg) tiz.”
Az „=” lehet: „egál, egyenlő, mindegy, is” (sz = n: Szenegál, PÁ = R: Páris), érhet annyit, most az lehet. (O = HA: mostoha, mert: most o ha stb.)

Üzenet Gál E.-nek: Nem olyan ötlet, amit más ki nem gondolhatna. Ő megelőzött. Mint látod, volt neked jobb is.

17. (Blau Józsuá)

Z A — A — 9

18. (Gál Endre)

TÉS= 1

19. (Reiter Imre)

T V L

20. (Magyar László)

? MÉL &

21. (Schwarcz S.)

? RTUSZ

22. (Schwarcz S.)

$\frac{X}{E}$ Y

Alapítatott 1847.

Alapítatott 1847.

SCHUNDA

MAGYAR KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓ STB.

Budapest, IV., Magyar-u. 18. és gróf Károlyt-u 5. sz. sarok

Zongorák, pianínók és harmóniumok

újak és használtak eladása, becsérelése, vétele,
hangolása, javítása és kikölcseznzése.

Kaphatók mindennemű hangszerek, alkatrészek, hűrok
stb. nagyban és darabonként. — Javítások szakzerű
megbízhatósággal pontosan és gyorsan végrehajtatnak.

Gramofonok

legújabb szerkezetű elektromos és rugó hajtásúak.

Gramofon-lemezek dús választékban.

Kedvező részletfizetés mellett is!

„Lehető legjobbat, legjutányosabb áron!”

Viszontelárusítók megfelelő árengedményben részesülnek.

Legszöbb barmicva ajándék!

ZSOLTÁROK

DÁVID KIRÁLY és ZSOLTÁROS TÁRSAI
KÖNYVE

TELEKES BÉLA fordítása

KÉT KÖTETBEN

GYÖNYÖRŰ MŰMELLÉKLETEKKEL

ÁRA 4.80 PENGŐ

(A REMÉNY előfizetőinek és állandó példány-
vásárlóinak 4.50 P.)

Felölts szerkesztő és kiadó: Dr. Molnár Ernő.

Igazgató: Wegscheider Othmár.

Nyomatott:

Kertész József könyvnyomdájában, Karcag. Telefon: 23.